

Αθήνα, 04.02.2026

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας

Θέμα: «Η κυβερνητική αποτυχία στην ανακύκλωση οδηγεί σε παραβίαση δεσμεύσεων και κίνδυνο προστίμων από την ΕΕ»

Παρά την κυβερνητική ρητορική περί «πράσινης μετάβασης», «κυκλικής οικονομίας» και «βιώσιμης ανάπτυξης», η πραγματική εικόνα της ανακύκλωσης στη χώρα αποκαλύπτει μια βαθιά αποτυχία της ασκούμενης πολιτικής. Σύμφωνα με το από 26.01.2026 Δελτίο Τύπου (αρ. 1064) του Πανελληνίου Κέντρου Οικολογικών Ερευνών (ΠΑΚΟΕ), η Ελλάδα εξακολουθεί να συγκαταλέγεται στις τελευταίες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με ποσοστό ανακύκλωσης αποβλήτων συσκευασίας μόλις 48% για το 2023, έναντι 67,5% του ευρωπαϊκού μέσου όρου .

Ιδιαίτερα αποκαλυπτική είναι η κατάσταση στην ανακύκλωση πλαστικών, όπου το ποσοστό στη χώρα μας περιορίζεται στο 32,7%, όταν ο δεσμευτικός ευρωπαϊκός στόχος ανέρχεται στο 55% έως το 2030. Αντίστοιχα, η κατανάλωση πλαστικών σακουλών παραμένει σε εξαιρετικά υψηλά επίπεδα (110 σακούλες ανά κάτοικο ετησίως), υπερδιπλάσια του ευρωπαϊκού ορίου που προβλέπεται να ισχύει ήδη από το 2025. Τα δεδομένα αυτά συνιστούν σαφή ένδειξη μη συμμόρφωσης με το ενωσιακό δίκαιο και θέτουν τη χώρα σε τροχιά νέων διαδικασιών επί παραβάσει.

Η κατάσταση αυτή δεν αποτελεί συγκυριακή υστέρηση, αλλά αποτέλεσμα συνειδητών πολιτικών επιλογών: απουσία επαρκών υποδομών και εργοστασίων ανακύκλωσης, αποσπασματική εφαρμογή της νομοθεσίας, ανεπαρκής έλεγχος των Συστημάτων Εναλλακτικής Διαχείρισης και ουσιαστική αδράνεια του Ελληνικού Οργανισμού Ανακύκλωσης (ΕΟΑΝ). Παρά τη θεσμική του αποστολή, ο ΕΟΑΝ λειτουργεί χωρίς ουσιαστική διαφάνεια και χωρίς να διασφαλίζει την επίτευξη των εθνικών και ευρωπαϊκών στόχων, ενώ η κυβέρνηση επιλέγει να μετακυλίει τις ευθύνες στους πολίτες και στους ΟΤΑ, χωρίς τους αναγκαίους πόρους και εργαλεία.

Την ίδια στιγμή, η Ελλάδα κινδυνεύει να βρεθεί εκ νέου αντιμέτωπη με διαδικασίες επί παραβάσει, καταλογισμό προστίμων και απώλεια ευρωπαϊκών πόρων, όπως έχει ήδη συμβεί στο παρελθόν στον τομέα της διαχείρισης αποβλήτων. Η επιμονή σε ένα αποτυχημένο μοντέλο, που εξαντλείται σε επικοινωνιακές εξαγγελίες και όχι σε μετρήσιμα αποτελέσματα, υπονομεύει τόσο την περιβαλλοντική προστασία όσο και τη διεθνή αξιοπιστία της χώρας.

Με βάση τα ανωτέρω,

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

1. Αναγνωρίζει η κυβέρνηση ότι τα ισχύοντα ποσοστά ανακύκλωσης συνιστούν ουσιαστική απόκλιση από τις δεσμεύσεις της χώρας στο πλαίσιο του ενωσιακού δικαίου και ενδέχεται να οδηγήσουν σε νέες διαδικασίες επί παραβάσει και πρόστιμα από την Ευρωπαϊκή Ένωση;

2. Ποια συγκεκριμένα μέτρα έχει λάβει το Υπουργείο για την αποτροπή οικονομικών κυρώσεων και ποιο είναι το επικαιροποιημένο σχέδιο συμμόρφωσης της χώρας με τους ευρωπαϊκούς στόχους έως το 2030;
3. Πόσα Συστήματα Εναλλακτικής Διαχείρισης έχουν ελεγχθεί, ποια έχουν αποτύχει να επιτύχουν τους στόχους τους και ποιες κυρώσεις έχουν επιβληθεί τα τελευταία έτη;
4. Για ποιον λόγο, παρά τα διαθέσιμα ευρωπαϊκά χρηματοδοτικά εργαλεία, η χώρα εξακολουθεί να στερείται ολοκληρωμένου δικτύου σύγχρονων υποδομών και εργοστασίων ανακύκλωσης;
5. Σκοπεύει η κυβέρνηση να εγκαταλείψει την επικοινωνιακή ρητορική περί «πράσινης» πολιτικής και να προχωρήσει σε ουσιαστική, ελεγχόμενη και κοινωνικά δίκαιη πολιτική ανακύκλωσης ή θα συνεχίσει να εκθέτει τη χώρα σε περιβαλλοντικό, θεσμικό και οικονομικό κόστος;

Οι ερωτώντες Βουλευτές

Πέρκα Θεοπίστη (Πέτη)

Αναγνωστοπούλου Αθανασία (Σία)

Δρίτσας Θεόδωρος

Ηλιόπουλος Αθανάσιος (Νάσος)

Τζανακόπουλος Δημήτριος

Τζούφη Μερóπη

Φωτίου Θεανώ